

- προσεπινοήσαντας ὀνόματα, ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου εἶναι λέγει.
- β'. Εἶτα τὴν αἰδίου Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος διὰ πλειόνων ἐρμηνείαν διέ-
ξισιν.
- γ'. Ἐπειτα τὴν τοῦ ἀκατονομάστου τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματος καὶ τὴν τῶν προσώπων πρὸς ἄλληλα σχέσιν, ἔτι τε τὸ τῆς οὐσίας ἄγνωστον, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ συγκατά-
βασιν, καὶ τὴν ἐκ τῆς Παρθένου γέννησιν, καὶ τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τε καὶ ἀνταπόδοσιν.
- δ'. Μετὰ τοῦτο τὴν κατὰ μέρος τοῦ Εὐνομίου περὶ τοῦ ὄντος κενὴν καὶ βλάσφημον ἐκθε-
σιν πανσόφως διελέγχει.
- ε'. Εἶτα τὸ ἀδιανόητον τῶν τοῦ Εὐνομίου ῥη-
μάτων, τῶν τὴν οὐσίαν τοῦ Πατρὸς μὴ χωρίζεσθαι, ἢ μερίζεσθαι, ἢ ἄλλο τι γίνε-
σθαι λεγόντων θαυμαστῶς ἀνατρέπει.
- ς'. Εἴθ' οὕτω τὴν τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα ἐνότητα, καὶ τοῦ Εὐνομίου τὸ τῶν Γραφῶν ἀνόητον καὶ ἀμύητον δείκνυσιν.
- ζ'. Πρὸς τούτοις δείκνυσιν, ὅτι οὐ μόνον ἐκ τοῦ Πατρὸς ὁ Μονογενὴς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Παρ-
θένου ἀπαθῶς ἐκ Πνεύματος ἁγίου γεννη-
θεις, τὴν οὐσίαν οὐκ ἐμέρισεν. Ἀλλ' οὐδὲ ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις γεννωμένη ἀπὸ τῶν τικτόντων μερίζεται, ἢ σχίζεται· καθὼς ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Ἀβραάμ πανσόφως ἀπεδείχθη.
- η'. Ἐπὶ τούτοις τὴν τοῦ Μονογενοῦς, καὶ τὴν τοῦ Πρωτοτόκου ἐρμηνείαν τετράκις παρὰ τοῦ Ἀποστόλου ῥηθεῖσαν πάνυ ἀρμοδίως διέξισιν.
- θ'. Εἶτα πάλιν τὴν τοῦ Μονογενοῦς γέννησιν, ἐτέρως τε διαφόρους ὕλικάς τε καὶ αὐλοῦς γεννήσεις τεχνολογήσας, ἀπαύγασμα δόξης, καὶ οὐ κτίσμα τὸν Υἱὸν μεγαλοπρεπῶς ἀποδείκνυσιν.
- ι'. Ἐπειτα τὴν τοῦ, Κύριος ἐκτισέ με, ῥῆσιν καὶ τὸν περὶ τῆς ἑρχῆς τοῦ Υἱοῦ λόγον, τὸ τε ἀπατηλὸν τῶν τοῦ Εὐνομίου ῥημάτων, καὶ τὴν τε λέγουσαν ῥῆσιν, τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ οὐ δώσω, ποικίλως διεξετάσας, κα-
λῶς διηρμήνευσεν.
- ια'. Εἶτα τὴν τοῦ Παντοκράτορος ἀξίαν, καὶ τὴν τοῦ Μονογενοῦς αἰδιότητα, καὶ τὸ, Γενόμενος ὑπῆκος, διασαφής, τὸ τοῦ Εὐνομίου ἀνόη-

- τον ἐν τῷ λέγειν, οὐκ ἐκ τῆς ὑπακοῆς αὐ-
τὸν προσλαβεῖν τὸ εἶναι Υἱόν, δείκνυσιν.
- ιβ'. Εἴθ' οὕτω τὴν τοῦ Μεσίτου ἐρμηνείαν, τοῦ τε ὁμοίου, καὶ ἀγεννήτου, καὶ γεννητοῦ, τὴν τε εἰκόνα, καὶ σφραγίδα τῆς τοῦ Παντοκρά-
τορος ἐνεργείας, καὶ τῶν ἔργων, παγκάλως διέξισιν.
- ιγ'. Μετὰ τοῦτο τὴν Εὐαγγελικὴν διερμηνεύει ῥῆσιν. Ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα. Ἐτι τοῦ μετὰ ψυχῆς καὶ σώματος ἀναληφθέντος ἀνθρώπου παρὰ τοῦ Κυρίου, τὴν τε παρά-
βασιν τοῦ Ἀδὰμ, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν διεσαφῆσε.
- ιδ'. Πρὸς τούτοις τὴν δόξαν, ἣν ἡ Ἐκκλησία ὅτε Εὐνόμιος περὶ τοῦ ἁγίου ἔχουσι Πνεύ-
ματος, διεξέρχεται, καὶ ὅτι οὐ τρεῖς θεοί, ἀλλ' εἷς, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πρὸς οἷς καὶ διαφόρους ὑποταγὰς ἐκτίθεται. Ἐν οἷς καὶ τὴν παρὰ πάντων πρὸς τὸν Υἱὸν ὑποταγὴν τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα ταύτην ἀπέδειξεν.
- ιε'. Εἶτα τὸ ἀδιανόητον τοῦ Εὐνομίου πολλῶν ἀποδείξας, ποτὲ μὲν κτιστὸν τὸ ἅγιον λέ-
γοντος Πνεῦμα, καὶ τοῦ Υἱοῦ ἔργον κάλ-
λιστον, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ Θεὸν ἐμολογοῦντος, τελειοῖ τὸν λόγον.

Κατὰ Εὐνομίου Λόγος Γ'. κεφ. ζ'. 572—616.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὁ τρίτος οὗτος λόγος τρίτην πτῶσιν τοῦ Εὐνομίου δείκνυσιν, ὡς ἑαυτὸν διελέγχοντα, καὶ ποτὲ μὲν λέγοντα, ὅτι διὰ τὸ γεννη-
θῆναι κατὰ φύσιν δεῖ Υἱὸν τὸν μονογενῆ ὀνομάζεσθαι, ὡς τῆς ἁγίας Γραφῆς, φησιν, ἄνωθεν τοῦτο δηλούσης· ποτὲ δὲ, ὅτι διὰ τὸ κτισθῆναι, μὴκέτι Υἱόν, ἀλλὰ παῖμα λέγεσθαι.
- β'. Εἶτα πάλιν τὴν τοῦ, Κύριος ἐκτισέ με ῥῆ-
σιν παγκάλως καὶ ἀρμοδίως καὶ ἀκριβῶς διεξετάσας ἐκτίθεται.
- γ'. Ἐπειτα τὴν τοῦ γεννητοῦ καὶ ἀγεννήτου δείκνυσιν.
- δ'. Εἴθ' οὕτω τὴν τοῦ αἰδίου πρὸς τὸν Πατέρα ἐνότητα, ἐν ᾧ φυσιολογία περὶ γεννήσεως οἶνον κτλ.
- ε'. Πρὸς τούτοις διέξισιν τὸ ἀκατάληπτον τῆς